

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1960/2021
12.05.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ и ВВ, сви из ..., чији је заједнички пуномоћник Горан Петронијевић, адвокат из ..., против туженог ГГ из ..., чији је пуномоћник Милан Шашић, адвокат из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2509/20 од 14.01.2021. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2509/20 од 14.01.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2509/20 од 14.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 3465/18 од 12.12.2019. године, наложено је туженом да тужиоцима преда у посед узурпирани део парцеле бр. .. КО ..., учињено постављањем фактичке границе у виду жичане и зидане ограде између парцеле ... КО ... и парцеле .. КО ..., на начин ближе означен у изреци, а уколико сам не изврши рушење и предају у посед тужиоцима узурпираних делова наведене парцеле, овлашћују се тужиоци са сами о свом трошку, а на рачун туженог, поруше узурпирани део парцеле .. КО Тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове поступка од 335.914,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2509/20 од 14.01.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 3465/18 од 12.12.2019. године. Ставом другим изреке, захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка је одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености посебне ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно

дозвољеној. Ревизијом се не указује на постојање другачије одлуке других судова, у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, при чему треба имати у виду и да евентуално постојање другачије одлуке не би нужно указивало и на другачији правни став, јер правилна примена права у споровима ове врсте зависи од утврђеног чињеничног стања.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради чинидбе – предаје поседа дела кат.парцеле, поднета је 20.07.2012. године, а вредност предмета спора означена је износом од 100.000,00 динара.

Имајући у виду да у овом имовинскоправном спору вредност предмета означена у тужби очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан њеног подношења, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић